

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1398/2020
04.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца Д.о.о. "Екоградња-пројект С.Г.", са седиштем у Ковину, чији је пуномоћник Никола Мађинца, адвокат из ..., против тужене Општине Ковин, коју заступа Правобранилаштво Општине Ковин, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8274/19 од 06.11.2019. године, у седници одржаној 04.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8274/19 од 06.11.2019. године, у делу става првог изреке којим је одлучено о жалби тужиоца против пресуде Вишег суда у Смедереву П 2080/18 од 03.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8274/19 од 06.11.2019. године, у преосталом делу става првог изреке којим је одлучено о жалби тужиоца против решења Вишег суда у Смедереву П 2028/18 од 05.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П 2080/18 од 03.06.2019. године, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу накнади штету у износу од 25.460.655,66 динара, са законском затезном каматом од 28.07.2005. године до исплате, као и захтев за утврђење дискриминаторског поступања тужене и њених правних претходника према тужиоцу, на начин изложен у првом ставу изреке пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев за утврђење дискриминаторског поступања тужене и њених правних претходника према тужиоцу на начин изложен у ставу другом изреке побијане пресуде.

Решењем П 2080/18 од 05.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор правноснажно пресуђене ствари, истакнут од стране тужене, а ставом другим изреке, одбијен је као неоснован предлог тужиоца за доношење допунске пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8274/19 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Смедереву П2080/18 од 03.06.2019. године и решење истог суда П 2080/18 од 05.09.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да је ревизија тужиоца делимично неоснована, а делимично недозвољена.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Осим наведене битне повреде, ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП могу бити битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 6, 8, 10. и 11. овог закона, под условом да су истицане у жалби, односно да су учињене у поступку пред другостепеним судом, као и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. овог закона, које су учињене у поступку пред другостепеним судом. Указивање ревидента на битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП учињене пред другостепеним судом је неосновано, јер се не ради о неправилној примени наведених одредаба која је била или могла да буде од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су у нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев као неоснован, јер радње које је тужилац означио као дискриминаторско поступање тужене и њених правних претходника не могу се квалификовати као дискриминација и дискриминаторско поступање у смислу члана 2. Закона о забрани дискриминације.

Предмет спора је облигационо-правни захтев за накнаду штете и утврђење дискриминаторског поступања тужене (као правног следбеника Фонда за пољопривредно земљиште и Јавног предузећа за планирање и уређење простора и грађевинског земљишта "Геоплан" Ковин), према тужиоцу, на основу његових личних својстава. У конкретном случају, из утврђеног чињеничног стања произлази да је између парничних странака постојао спор у вези са извршавањем уговорних обавеза преузетих уговором о накнади за уређење грађевинског земљишта.

Правилан је закључак нижестепених судова да се неуредно извршавање уговорних обавеза не може квалификовати као повреда начела једнаких права и обавеза, чак и у ситуацији када је друга уговорна страна, иначе, у свим другим случајевима осим овог, савесно извршавала своје уговорне обавезе, као и да оно не представља акт дискриминације, већ основ да се захтевају законом прописане правне последице за случај непоштовања уговорних обавеза.

Заштита од дискриминације представља право личности загарантовано и Уставом (члан 21.) Појам дискриминације и дискриминаторског поступања садржан је

у члану 2. став 1. тачка 1. Закона о забрани дискриминације. Лична својства, која тужилац наводи као основ дискриминације: његово јавно изражавање ставова и мишљења, јавну осуду политичке власти у поступку јавних набавки у области грађевинарства, супротстављање корупцији у поступцима јавних набавки, политичку припадност, политичку подобност и политичко симпатизерство су својствена физичком лицу, а не и тужиоцу као правном лицу, па је и то основан разлог за одбијање тужбеног захтева, као што су правилно закључили нижестепени судови.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 414. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке, у смислу става 2. исте законске одредбе, с обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу изјавити ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава, нити се ради о решењу против кога је ревизија увек дозвољена, у смислу члана 420. став 3, 4. и 5. истог закона, па је одлучено као у ставу другом изреке, применом члана 413. наведеног закона.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић